

તાલીમે કરાને

II *Technique of* *Handwriting*
મહુદ

1925 9-1-1925

રચનાર

મોલવી અનીસ અહમદ સાહબ

બી. એ.

સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ બોટાવાલા મનીમખાના.

રાંદેર જિલ્લા સુરત.

By

Maulvi Anis Ahmad B.A.

Rander Dist. Surat.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા

અબદુરરહીમ મેનેજર મુતુબખાના

સાહેકીયહ

મુ. રાંદેર જિલ્લા સુરત.

સુરત પુરાનપુરી ભાગોળ ઉપર આવેલા શ્રી

અનાવિલ બંધુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં બોવિંદજી

હાથાભાઈ નાયકે છાપ્યું

આફ્રીકાથી મુબનામ રૂપિયા મોકલેલા ને

અવરજી તરફથી બેટ.

૧૨૨૦૯

प्रभात विधापीठ गंधर्व

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૪૦૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ તાલખેડુ રાજે મજદ

વિષય પૃ: ૫૪

બિસ્મિલ્લાહ હિરહેમાન નિર્હીમ

મોટો મહેરબાન રહમકર્તા ખુદાના નામથી

હઝરત ઇમામ મોહમદ ગઝઝાલી રહમતુલ્લાહ અલયહે પોતાની કિતાબ એહયાએ એહુમમાં ફરમાવે છે કે:—

હઝરત હસન બગરી (ર. એ.) નો કોલ છે કે તમેએ કુરાને શરીફને મનઝીલો સમજી છે અને રાતને ઉઠ મુકરર કીધો છે. તમે એના ઉપર સવાર થઈ મનઝીલો કાપો છો, અને જે લોકો તમારા પહેલાં હતાં તેઓ કુરાને મજીદને પોતાના પરવરદીગારના ફરમાન સમજતા હતા, તેઓ રાત્રે એની મતલબ સમજતા હતા અને દીવસે તેના ઉપર અમલ કરતા હતા. હઝરત ઇબ્ને મસૂદે (રહી) ફરમાવ્યું છે કે કુરાન લોકો પર એના લીધે નાઝિલ કરવામાં આવ્યું છે કે તે પ્રમાણે લોકો અમલ કરે. પરંતુ લોકોએ એને પઢવું અને પઢાવવું એજ અમલ સમજી લીધું છે કે એક સખસ શરૂથી આખિર સુધી કુરાન પઢી જાય છે અને તે પણ અહીંઆ સુધી કે પઢવા વગર એક હરફ પણ બાકી રહેતો નથી છતાં તે પ્રમાણે અમલ થતો નથી.

તવરૈત શરીફમાં અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે કે ઓ મારો બંદો ! તને શરમ નથી આવતી કે અગતું રસ્તામાં હોય છે અને કોઈ તારા બાઈનો કાગળ તને મળે છે તો તું રસ્તા પરથી ખસી જઈને એક ઠેકાણે બેસી જાય છે. તું તે કાગળનો એક એક શબ્દ બાંચીને તેની મતલબ બરાબર ધ્યાનમાં લે છે અને મેં તારા પર મારી કિતાબ ઉતારી છે તો તું જો મેં તારા માટે કેટલું બધું સમજાવ્યું છે. કેવી રીતે એક એક

વાતને કેટલી બારે બયાન કરી છે. એ બધું એટલા માટે કે તું તેના અર્થ બરાબર અને પુરેપુરી રીતે સમજે. મગર તું તેના તરફથી મોઢું ફેરવે છે. વાર, શું હું તારા ભાઈથી પણ હલકો થઈ ગયો કે તું તેનો કાગળ ધ્યાન દઈ વાંચે અને મારી ખિતાબ બેખરવાઈથી? ઓ મારો બંદો ! અગર તારો ભાઈ તારી પાસે બેસે છે તો તું તેની તરફ ધ્યાન આપી અને કાન દઈ બધું સાંભળે છે અને વચમાં કોઈ બોલી ઉઠે છે અથવા તારે ખીન્નું કામ કરવાનું હોય છે તો તું તેને ઇશારો કરી દે છે અને ઠહે છે ચોક્કો. “ અને હું તારા તરફ કેવી રીતે મુતવળેડ થાઉં અને તારાથી વાતો કરતો રહું ? તું મારી તરફથી મોઢું ફેરવી લે છે. તું શું મારી કંઠર તારા ભાઈ બરાબર પણ કરતો નથી ? ”

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રહી) ફરમાવે છે કે અગર હું સુરએ બકરાહ અને આલે ઇમરાન ગોરથી પઢું અને એમને સમજતો જાઉં તો હું તેને વધારે જાણું છું તેના કરતાં કે આખો કુરાન જલદી પઢી જાઉં.

અને એ પણ એમનોજ ઇરશાદ છે કે હું અગર ઇઝાઝુ-લ્લેલત અને અલ્કારેઆ સમજીને પઢું તો હું એનાથી વધારે જાણું કે સુરએ બકરાહ તથા આલે ઇમરાન જલદીથી પઢું. કુરાને મજીદમાં ખુદા તઆલા બધા લોકોને ખિતાબ કરે છે અને કુરાને શરીફ પઢવાવાળો પણ એ લોકોમાંનોજ છે. તે પણ ખિતાબમાં શામિલ છે, તો તેને જાણવું જોઈએ કે તેને ખિતાબ કરવામાં આવ્યો છે. તિલાવત કરવાવાળો જ્યારે પાતાને મુખાનિખ સમજે તો તેને પ્રકત જલદી જલદી પઢી જવું ન જોઈએ, બલકે તેને એવી રીતે પઢવું જોઈએ કે કોઈ નોકર શેઠનો કાગળ વાંચે છે, તેમાં શેઠે લખ્યું છે કે એને સમજી જીજીને એ પ્રમાણે અમલ કરજે. એટલાજ માટે કેટલાકે એલમાઓએ ફરમાવ્યું છે કે આ કુરાન હમારા રખના તરફથી અલ્હો પેમાનથી આવેલા છે કે એમને નમાઝોમાં સમજે અને એકાંતમાં એમનાથી વાકેફ થાય

અને તાબેદારીમાં એમના ઉપર અમલ કરે. હઝરત માલિક બીન દીનાર કહ્યા કરતા હતા કે અય કુરાનવાલા ! કુરાને તમારા હિલમાં શું વાળ્યું છે ? કુરાન જોમીનના હકમાં બહાર (વસંત રૂત) છે, જેવી રીતે જમીનના હકમાં વરસાદ છે. એનાજ વાસ્તે એક કારી કહે છે કે મેં મારા ઉસ્તાદને એકવાર કુરાન સંભળાવ્યું. બીજી વખત એમને સંભળાવવાને માટે હું એમની ખિદમતમાં ગયો. તો તેમણે મને તોડી પાડ્યો અને પ્રમાણ્યું “મારી સામે પઢવું એજ તેં અમલ ઠેરાવી લીધું છે. જા, ખુદાની આગળ પઢ, અને જો; કે તને શું હુકમ થાય છે અને શું સમજાવે છે. “એનાજ લીધે અસ્લામોનો શુગલ અમલમાં થતો હતો. હઝરત હુઝેફાની હદીસમાં છે કે જ્યારે આ હઝરત સલ્લલાહો અલયહે વસલ્લમએ ખબર કરી કે પોતાની વફાત બાદ પોતાની ઉમ્મતમાં ઇખ્તિલાફ (મતફેર) પડશે ત્યારે હઝરત હુઝેફાએ હઝરત (સ. અ.)ને અરજ કરી કે, “યા રસુલલ્લાહ ! અગર હું તે વખતમાં હાજર તો આપ મને તેના વિશે શું હુકમ ફરમાવો છો ? આપે પ્રમાણ્યું કલા મુલ્લાહને શીખવું અને તેની ઉપર અમલ કરવો, કારણ કે એમાંજ નજાત છે.” તેઓ કહે છે કે મેં ત્રણવાર સવાલ કર્યો, પણ આપે એજ ફરમાણ્યું કે અલ્લાહની કિતાબને શીખવી અને તેમાં જે લખ્યું છે તે પ્રમાણે અમલ કરવો. કારણ કે નજાત એમાંજ રહેલી છે. (અબુ દાઉદ અને નસાઈ કુબરામાં) (હઝરત ઇમામ ગીઝાલીનું ખયાન ખલાસ થયું.)

હઝરત શાહ વલીયુલ્લાહ (રહ) કુરાનના પોતાના ફારસી તરજુમા “ફતહુર્રહેમાન”ના દીખાયામાં જે લખે છે તેનો ખુલાસો નીચે મુજબ છે:—

મુસલમાનોએ જાણવું જોઈએ કે તેઓએ પુરસદની વખતે હલકામાં (ગોળાકાર) બેસવું જોઈએ અને જે સપ્સ કુરાન શરીફનો તરજુમા પઢી શકે અને થોડી તપ્સીર પણ જાણતો હોય અથવા કોઈની થાસે તરજુમા શીખ્યો હોય તે સપ્સે જ્યારે જ્યારે વખત

મળે ત્યારે ત્યારે કુરાને શરીફને તરજુમા સાથે પઢવેા જોઇએ. એવી રીતે બધા સાંભળશે અને કુરાને શરીફને સમજી શકશે. અને એવીજ રીતે તેઓએ સહાબાએ કિરામની સાથે મુશાબિહત પેદા કરવી જોઇએ. તેઓ! હલકામાં જોડતા હતા અને કુરાને શરીફને સાંભળતા હતા. ફરક એટલોજ છે કે હઝરત સહાબાએ કિરામ પાતાની માદરી જાનાને લીધે કુરાન ખુદ સમજી શકતા હતા. અહીંઆના મુસલમાન તરજુમાની મદદથી કુરાને શરીફ સમજી શકશે. જેવી રીતે લોકો મસનવીએ મૈલાના જલાલુદ્દીન, ગુલિસ્તાને શેખ શઅદી, મન્તિકુપરે શેખ ફરીદુદ્દીન અત્તાર, કમસે ફરાખી, નફહાતે મૈલાના અબ્દુર્રહમાન, વગેરે વગેરે એવી ખીજ કિતાબો પઢે છે. એવીજ રીતે કુરાને શરીફનો તરજુમા પણ પઢી શકે છે અને સમજી શકે છે. અગર તે કિતાબો અવલીયા અલ્લાહના કલામ છે તો કુરાને મજીદ ખુદ અલ્લાહ તઆલાના કલામ છે. અગર તેમાં હુકમાનો વચ્ચ છે તો કુરાન અહકમુ લ્લાહેમીનો પ્રમાન છે. અગર ઇન્સાફની નજરે જોવા જાય તો કુરાને શરીફને નાઝિલ કરવું ફકત તેના હરફ પઢવાને માટે નહિ, બલકે કુરાને મજીદની હિદાયત પ્રમાણે ચાલવું છે. અલખત, હરફ પઢવા પણ જનીમત છે. પણ તે શખ્સનો કેવો ઇસલામ છે કે, જે ખાસ કુરાને મજીદને ન સમજી શકે ! તેની પાસે એવી શું અઠચણ છે કે, જે કુરાને મજીદને સમજવું તેની આઠ આવે છે. કુરાન અલ્લાહ તઆલાએ એના લીધે પાતાના બંદાઓ ઉપર નાઝિલ ફરમાવ્યો છે કે ખુદાની મરજી અને નામરજીને જાણે, નપ્રસના મકર, ધુરા આમાલની તારીફીઓ અને ખરાબ અજલાકથી નજાત હાસિલ કરે.”

હઝરત શાહ અબ્દુલકાદિર (રહે) કુરાનના પાતાના હુકમ તરજુમા ‘મુઝેહુલ કુરાન’ના હીબાચામાં ફરમાવે છે:—

“મુસલમાનને લાઝિમ છે કે તે પાતાના રબને ઓળખે, તેની સિક્કાત જાણે, તેના હુકમ માલુમ કરે અને તેની ખુશીની

અને નાખુશીની તકડીક કરે. કારણ કે એના સિવાય બહોળી નથી અને જે બંદગી બળ ન લાવે તે બંદો બંદો નથી, અને અલ્લાહ સુખદાનદુની પંડ્યાન બતાવવાથી થાય છે, કારણ કે આદમી બધી ચીજો શીખાડવાથી શીખે છે અને બતાવવા વાળાઓ ગમે તેટલી તકરીર કરે, પણ તે એની બરાબર નથી કે અલ્લાહ પોતે બતાવે એના કલામમાં જે હિદાયત છે તે બીજામાં નથી, પણ કલામ એનો અરબી ઝબાનમાં છે અને હિંદુસ્તાનવાળા એને સમજી શકતા નથી તેથી આ બંદો આજીઝ.

આજુલ કાદિરને ખ્યાલ આવ્યો કે જેવી રીતે પોતાના વાલિદ બુઝર્ગવાર હઝરત શેખ વલીચુલ્લાહ બિન આર્ફહીમ મોહમ્મદ દેહલવી ફારસી તરજુમો આસાન કરી ગયા છે તેવી રીતે હવે કુરાને શરીફનો તરજુમો હિંદીમાં કરે.

કિતાબ તકવિયતુલ ઈમાનમાં છે.

આ ઇમાનામાં લોકો દીનની વાતોમાં કેટલાક માર્ગે ચાલે છે. કોઈ પ્રવજેની રસમો પકડે છે, કોઈ બુઝર્ગોના કિસ્સાઓને જુએ છે, અને આજે સામાન્ય લોકોમાં મશહુર છે કે અલ્લાહ અને રસૂલ નું કલામ સમજવું ઘણું મુશ્કેલ છે તેને માટે ઘણો ઈલમ જોઈએ અમને તે શક્તિ કયાં કે તેમની વાતો સમજીએ અને તે માર્ગ ઉપર ચાલવું મોટા બુઝર્ગોનું કામ છે. તો અમારી શી શક્તિ કે અમો તેમની માફક ચાલીએ ! અમને આજ વાતો બસ કરે છે, તો આ વાત ઘણી ઘણી ગલત છે, કારણ કે અલ્લાહે ફરમાવ્યું છે કે, કુરઆન મજીદમાં વાતો ઘણી સાફ છે, અને ખુલી છે, તેનું સમજવું કઠણ નથી.

અલ્લાહના અને રસૂલના કલામને સમજવાને ઘણો ઈલમ જોઈતો નથી, કારણ કે પૈગમ્બર તો નાદાનને રાહ બતાવવા તથા બાહોને સમજાવવા અને બેઇમોને ઈલમ શીખવવા આવ્યા હતા. જેમ કે અલ્લાહ તઆલાએ મૂરા જુમઆમાં ફરમાવ્યું છે.

“અલ્લાહ તે છે. જેણે ઉભો કર્યો અનપદોમાં તેઓ-

માંથી એક રસૂલને જે તેઓ આગળ તેની આયતો પઢે છે, અને તેઓને પાક કરે છે, અને તેઓને કિતાબ તથા કહાપણુ (હિકમત) શીખવે છે, અને બેશક તેઓ આથી પહેલાં ખુશી ગુમરાહમાં હતા. (યૂરા ૬૨: ૨.)

તો જે કોઈ આ આયત સાંભળી ફરી આ કહેવા લાગે કે પૈગમ્બર (સલ)ની વાત આલેમો વગર કોઈ સમજી શકતું નથી અને તેમના માર્ગ ઉપર ખુબુરગો સિવાય કોઈ ચાલી શકતું નથી, તો તેણે આ આયતનો નકાર કર્યો. એનું જ્ઞાતાંત આ છે. જેવો કે એક મોટો હકીમ ડાચ અને એક ઘણો બીમાર. ૫મી કોઈ શખ્સ તે બીમારને કહે કે ફલાણુ હકીમની પાસે જા અને તેની ઔષધ લે, અને તે બીમાર આ જવાબ આપે કે તેની પાસે જવું અને તેના ઈલાજ કરાવવો મોટા મોટા તંદુરસ્તોનું કામ છે, મારેથી કેમ બની શકે ? હું તો માંદો છું, તો તે બીમાર ઘણો બેવકુફ છે અને તે હકીમની હીકમતનો નકાર કરે છે, કારણ કે હકીમ તો બી મારોનાજ ઈલાજ માટે છે, જે તંદુરસ્તોનોજ ઈલાજ કરે અને તેઓનેજ તેના ઔષધથી લાભ થાય અને માંદાઓને કંઈ લાભ નહિ થાય તો તે હકીમ શાનો ?

કુરાન શરીફમાં ઘણી જગ્યાએ ઘણી આયતોમાં આ હુકમ છે કે, કુરાનનો તરજુમો સમજવો જરૂરી છે, તેથી અમો એ બાબત વિષે થોડી આયતોનો તરજુમો નીચે મુજબ રજુ કરીએ છીએ:—

‘ અને હમોએ લોકો નસીહત પકડે તેને લીધે કુરાનને અસાન કરી દીધો છે, તો કોઈ છે કે નસીહત પકડે.’

“(લોકો) હમોએ તમારી તરફ (ફ્રીએ કુરાન એવી) કિતાબ ઉતારી છે જેમાં તમારો ઝિકર છે શું ત્યારે પણ તમે સમજતા નથી.”

“અને અમોએ લોકોને સમજાવવાને માટે કુરાનમાં બધી જાતની મિસાલો પ્યાન કીધી છે જેથી લોકો નસીહત પકડે. તેમને કિસ્સાઓ સંભળાવો જેથી તેઓ ગોર કરે.”

“ગોર કરવા વાળાઓ માટે હમો આયતો તફસીલથી પ્યાન કરીએ છીએ.”

“(અય પયગંબર ખીત) પયગંબરોનાં જેટલા બી કિસ્સાઓ તમને કહીએ છીએ તે વડે તમારા હિલને મજબુત કરીએ છીએ અને આ કિસ્સાઓમાં જે હક વાત હતી તે તમારી પાસે પહોંચી (એ સિવાય એનામાં) અને મુસલમાનોને માટે નસીહત અને યાદ દેવડાવનાર બી છે. કુરાનને આહિસ્તા આહિસ્તા પઢવા કરો.”

“શુ” એ લોકોએ અમારા આ ઇરશાદ (એટલે કુરાન)માં ગોરજ નથી કીધા.”

“અને વળી તે લોકો કે જ્યારે તેમને તેમના પરવરદીગારની આયતો સંભળાવી સંભળાવીને નસીહત કરે તો તેઓએ આંધળા અને બહેરા થવું ન જોઇએ.”

“અય પેગંબર એ કુરાન મોટી બરકતવાળી કિતાબ છે, જે અમોએ તમારી તરફ ઉતારી છે. જેથી કરીને લોકો એની આયતો પર ગોર કરે અને જેઓ અકલવાળા છે તેઓ એમની મતલબથી નસીહત પકડે.”

“હમોએ એના સાડ સલીસ સાદી અરબી ઝબાનનો કુરાન બનાવ્યો છે. જેથી કરીને તમે એને સમજો તેને લીધે અમોએ તમારી ઝબાનમાં એને આસાન કર્યો છે. તેથી તેઓ નસીહત પકડે.”

“શુ” એ લોકો કુરાનના મતલબ નથી સમજતા અથવા તો એ લોકોના હિલોપર તાળા લાગેલા છે.”

“તો અય પેગંબર કુરાન જે તમારી તરફ નાઝિલ કરવામાં આવ્યો છે તેને બહુ મજબુતથી પકડો એમાં શક નથી કે તમે

શીખા રક્ષાપર છે અને એ કુરાન તમારી કેમ અને તમારા હકમાં નસીહત છે. અને આગળ તમને એ વિષે પુછવામાં આવશે.”

કેમકે કુરાને શરીફમાં કુરાને મજીદની મતલબ અને તરબુએ સમજવાને માટે ઘણો જોર દેવામાં આવેલો છે. એનેજ વિષે હઝરત ઇબ્ન મસઉદ (રહી) અને હઝરત ઇબ્ન અબ્બાસની (રહી) રાય (મત) છે:—

આહિસ્તા આહિસ્તા પઢવું અને તેનાપર બરાબર વિચાર કરવો. અગરએ આવી રીતે કુરાને શરીફ થોડું પઢાવ તો પણ આ કરતાં બહેતર છે કે જલદી પઢે અને વધારે પઢે. કારણ એનું માત્ર એજ છે કે પઢવાનો અર્થ સમજવું અને વિચાર કરવો છે. જેથી કરીને એના પર અમલ થઈ શકે એને પઢવું અને યાદ રાખવું એના અર્થ સુધી પહોંચવાનો વસીલો છે.

પહેલા મીયાનાના કેટલાક લોકો કહી ગયા છે કે કુરાન શરીફ એ કારણથી નાજિલ કરવામાં આવ્યો છે કે તેના પર અમલ થાય. મગર લોકોએ એની તિલાવતનેજ પાકો અમલ ઠેરાવી લીધો છે. એનાજ લીધે ગુજસ્તા મીયાનામાં કુરાનના મહાવરા વાળો તે લોકોને ગણવામાં આવતા હતા કે જેઓ કુરાનને પુરે-પુરે સમજતા હતા અને તેનાપર અમલ કરતા હતા. અગરએ એ લોકોને ઝખાની (મોઢે) યાદ ન હતું. લેકીન જે શખ્સે કુરાનને યાદ કીધો અને એના મતલબ ન સમજ્યો તથા એના પર અમલ ન કીધો તો તે કુરાનના મહાવરા વાળો નથી. અગરએ કુરાનના હરફ એણે તીર જેવા દુરસ્ત કર્યા કેમ ન હોય. શઅબાએ કહ્યું છે કે અબુ હમ્ઝાએ અમને ફરમાવું છે મેં (અબુ હમ્ઝા) ઈબ્ને અબ્બાસ (રહી)ને કહ્યું કે હું બહુ ઝડપથી પઢવા વાળો છું. કેટલીક વખત હું એક રાતમાં એક કે બે વાર કુરાન શરીફ ખતમ કરી દઉં છું. ઇબ્ને અબ્બાસે (રહી) કહ્યું કે એવી રીતે કુરાન પઢવા કરતાં મને આહિસ્તાથી એક સુરત પઢવી બહેતર માહુમ પડે છે. અગર તમે જલદીથી એવી રીતે પઢો

કે તમારા કાન બધું સાંભળે અને તમારા દિલમાં તેની અસર થાય તો તે ખોટું નથી. મતલબ ફિકે તમોએ જે પઢ્યું તેનાં તમાસ દિલપર સિક્કા જમી બાય. ઇબ્ને મસઉદ (રહી) ફરમાવ્યું કે કુરાન શરીફની અણબ વાતો પર ઠેરી બાંધો અને તે વિષે તમારા દિલને બરાબર સમજાવો. પઢવામાં તમારે હરગિઝ એ મતલબ ન હોવી જોઇએ કે સુરતની આખિર સુધી પઢી જવું.

હઝરાત સહાબા કિરામ એક તરફ તો કુરાને મજીદ પર આટલો બધો વિચાર કરતા હતા અને બીજી તરફ તેના ઉપર પુરેપુરો અમલ કરતા હતા. અને અમલ પર એ લોકો એટલા બધા મજબુત હતા કે પહેલાં દસ આયતો પઢતા હતા. અને પછી તેમના પર અમલ કરતા. પછી બીજી દસ આયતો પઢતા અને તેમના પર અમલ કરતા. તે લોકોએ ફક્ત પઢવાનું જ મકસદ સમજી લીધું ન હતું. એની ઉપર તપ્સીર ઇબ્ન કસીર પુ. ૧ હું પાતું ૫ માં લખે છે:—

આમશે અબુ વાઈલને કહ્યું છે અને તેઓ ઇબ્ને મસઉદ (રહી)ને કહે છે કે જ્યારે કોઇ શખ્સ હમારામાંથી દસ આયતો પઢી લેતા હતા તો જ્યાં સુધી તે તેઓ સમજતા ન હતા તથા તેમના પર અમલ કરતા ન હતા ત્યાં સુધી તેઓ આગળ વધતા ન હતા. અબુ અબ્દુરહેમાન સલમાએ ફરમાવ્યું છે કે હમને એ લોકો (જે હમને પઢાવતા હતા) કહ્યું છે કે તેઓ આ હઝરાત (સ.એ.)થી શીખતા હતા. અને જ્યારે તે લોકો દસ આયતો શીખી લેતા હતા ત્યારે જ્યાં સુધી તેઓ તેમના પર અમલ ન કરતા આગળ ન વધતા. તેથી કરીને હમોએ કુરાન અને અમલ બંને સાથે શીખ્યા છીએ.

ઉપર જે વર્ણવામાં આવ્યું છે તેનાથી સાફ રોશન થઇ જશે કે કુરાન શરીફનો મતલબ સમજવો ક્યાં સુધી જરૂરી છે. એનાથી ઉલટું હમો કુરાન શરીફની મતલબ સમજવાને બીલકુલ કોશીશ કરતા નથી. અને પોતાના દિલમાં એ ખિચાલ કરીને

આરામ અને સુખચેત્રથી બેડા છીએ કે અમને એ બાબત વિષે કંઈ પણ પુછવામાં આવશે નહિ જે લોકો અરબી જમાન જાણે અથવા શીખી શકે છે તે તો કુરાને મજીદને આસાનીથી સમજી શકે છે. પણ જે લોકો અરબી જમાન જાણતા નથી અથવા શીખતા નથી તે લોકો તરજુમો અને અરબી જમાન જાણનાર અને આલેમો પાસેથી કુરાને મજીદના મતલબ સમજી શકે છે.

હમારી પાસે અગર કોઈ કાગળ, તાર અથવા કોઈ હુકમ અંગ્રેજી જમાનમાં લખેલો આવે છે. અને હમો અંગ્રેજી જમાન જાણતા હોઈએ તો હમો પોતે વાંચી લઈએ છીએ અગર અંગ્રેજી ન જાણતા હોઈએ તો તેનો તરજુમો પોતાની જમાનમાં કરાવીએ છીએ અથવા તેનો મતલબ કોઈ અંગ્રેજી જાણવાવાળા પાસે સમજી લઈએ છીએ અને હમો તદ્દન જેચેન રહીએ છીએ જ્યાં સુધી તે કાગળ, તાર અથવા હુકમનો મતલબ સમજતા નથી અને તેના મધ્ય અર્થ પૂછતા નથી, અને જો શબ્દ પર હમને શક રહી જાય છે તો બીજા માણસ પાસે વંચાવીએ છીએ, ત્યારે અને ત્યારેજ આપણને ચેન પડે છે. અફસોસ અને સદઅફસોસ કે હમો કુરાને મજીદના બારામાં એટલા બધા ગાર્ફિલ છીએ કે એની મતલબ સમજવાને હમો બીડકુલ કોશીશ કરતા નથી એ કેટલે દરજ્જે સુધી બદનસીબી અને બદકિસ્મતીની વાત છે. કુરાનની મતલબ હમે સમજતા નથી છતાં ચેન અને આરામથી બેડા છીએ, અને હમને કંઈ રંજ અને પ્રીતર નથી, અગર કોઈ ઓફીસરનો અંગ્રેજી જમાનમાં હમને કંઈ હુકમ મળે છે તો જ્યાં સુધી તેના શબ્દશબ્દનો મતલબ સાંભળી લેતા નથી ત્યાં સુધી ચેન પડતું નથી. પરંતુ અલ્લાહ તઆલાના હુકમ અને ઇરશાદ કુરાને મજીદમાં હમારી પાસે મૌજૂદ છે અને હમો એની તરફ ધીઆન પણ કરતા નથી. એમાં શક નથી કે કુરાને મજીદ એવી કિતાબ છે કે એમાં ઇલમના દરીઆ ભરેલા પડ્યા છે, અને કોઈ શખ્સ એટલા હલ સુધી આલા હિમાગ રાખે છે ત્યાં સુધી તે પોતાની

સમજ સુજળ તેમાંથી ઇંદમ અને ફિકમતના મોતી હાંસિલ કરે છે. લેક્ટીન એનાથી એ લાગિમ નથી કે તરસ્યા અને પ્યાસા આ આબેહયાતથી મહૂમ રહે. એની મિસાલ નીચે સુજળ છે. આ ઝમાનામાં પાણીને તેની વરાળ બનાવીને ઘણા કામમાં લે છે અને રેલવે ગાડીઓ વગેરે ચલાવે છે. આ કામ પાણીથી માત્ર તેજ લોકો લઈ શકે છે કે જે સાયન્સ જાણે છે. લેક્ટીન દરેક શખ્સ પછી ગમે તેટલો જાહિલ હોય. જાણુવું જોઈએ કે તે પાણીથી પોતાની તરન મટાડી જીંદગી જાળવી શકે છે. એવીજ રીતે મજદૂખી અને રૂહાની જીંદગી કાયમ રાખવાને લીધે જે આબે હયાતની જરૂર છે તે દરેક શખ્સ અગર તે જાહિલ હોય અથવા આલિમ, કુરાને મજીદમાંથી હાંસિલ કરી શકે છે. અલબત્ત જે શખ્સ વધારે આલિમ હશે તે એ દરીઆમાંથી વધારે મોતી હાંસિલ કરી શકશે. હમો એ જહાલતના દરીઆમાં પડેલા છીએ કે હમો આલિમ નથી અને હમો કુરાને મજીદ સમજવાને તાકત નથી, એના વાસ્તે હમારે કુરાને મજીદનો તરજુમો પઢવાની જરૂર નથી. આ ખરબાદ કરવાવાળી ગલતી આ સબબથી હમોને કુરાને મજીદથી નાઉમેદ બનાવી રહી છે, અને હમારી મજદૂખી અને રૂહાની હયાતનો ખાતિમો થઈ રહ્યો છે. જીંદગી કાયમ રાખવાને લીધે જ્યાં મુધી જે ચીજની જરૂર છે ત્યાં મુધી અને તેટલી હદે અલ્લાહ તઆલાએ તેને મેળવવાને આસાન કરી દીધી છે. હવા અને પાણી કેટલી મહેલાયથી મળી શકે છે, એવીજ રીતે ઇમાનની સલામતી અને રૂહાની જીંદગીને કાયમ રાખવાને માટે જે તાલીમની જરૂર છે તે કુરાને શરીફમાં ઘણી આફ અને રોશન તરીકામાં મૈજૂદ છે અને દરેક શખ્સ એનાથી પ્રાયદો ઉઠાવી શકે છે.

અગર હમોએ કુરાને શરીફનો તરજુમો અને મતલબ ન સમજ્યા તથા તે પ્રમાણે અમલ ન કર્યું તો મરી ગયા પછી અલ્લાહ તઆલા સવાલ કરશે કે હમારા પેગામ કુરાને મજીદને

જે હમોએ હમારા હબીબે પાક સરવરે આલમ ક્ષેત્રે દોઝહાં રસુલે કરીમ સફલદલાહો અલયહે વસલ્લમની મારેપૂત તમારા તરફ રવાના કર્યા હતા તેને કેમ સમજ્યા નહિ અને તેમના ઉપર કેમ અમલ ન કર્યો ? ત્યારે એ જવાબ આપવા માટે તૈયાર થઈ જવું જોઈએ. કુરાને શરીફ એટલી કિતાબ છે કે ઝટપથી પઢવાવાળો હાફિઝ એક રાતમાં ખતમ કરી શકે છે. શું હમે હમારી આખી ઉંમરમાં એક વખત પાઠ્ય એની મતલબ સમજી શકતા નથી ? કેવી ગફલત અને નાદાનીની વાત છે. અગર એક અઠવાડીઆમાં એક કલાક કુરાને શરીફનો તરજુમો પઢવાને શુ-બ્બરીએ તો આ કામ બહુ જલદી ખતમ થઈ શકે છે. બધા મુસલમાનોએ જલ્લવું જોઈએ કે આ નેઅમતથી મહરૂમ ન રહે. બીજું કુરાને મજીદની તાલીમ એવી છે કે એનાથી દીન અને દુનીઆ બંને મળે છે. જેવી રીતે હઝરાત સહાબા કિરામને મળ્યા હતા. આટલું બધું છતાં હમો કુરાને મજીદની તાલીમથી બાફલત કરીએ તો હમારાથી વધારે બદનસીબ કોણ હોઈ શકે. અલ્લાહ તઆલાથી દુઆ માંગીએ છીએ કે બધા મુસલમાન મરદો અને સ્ત્રીઓ કુરાને મજીદનો તરજુમો અને મતલબ સમજે અને તે પ્રમાણે અમલ કરવાની તૈક્કીક આપે. આમીન ચુમ્મા આમીન.

